

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ С. Х. С.

Виходица раза у тижњу. — Цена на цели рок 100 дин. На ћ. рока 50 дин. Поставио ч. 2 дин. Властвитељ: Руске Народне Просвет. Друштво. Одвичателски редактор Ђорђа Лавчић.

Нови Сад
штварток 16. априла 1925.

Рукописи и други писка треба посыпак на адресу „Руски Новини“ Нови Сад, Београдске улице бр. 2. — Преплату из Руске-Народн. Проса. Друштво Руски Крстур (Бачка).

Христос воскресе!

У возбудзеней природи цеплого ярного слунка, па початку новога помладзенога жывота пришол нам Вельки дасъ Воскресения Христоваго. „Христос воскресе!“ привитуе нас перши запах квасца, перша жельна травичка перша бразда орача и веселе шинуване птицох. Привитуеме ми християне еден другого од севера до юга од востока до запада вінадзи на кулі жемскай, котри у воскреснолому Христу припознаваме свога Откуритеља, почитујме свога Бога. По чеким паучованю и путованю, по межжні фарисеях, по надајству Юди и Пилата, по киркавим злу и бичованю, по Голгофти и шмерии на кресту — славне воскресение.

Злоба людска запечатовала Його гроб поставела стражу бо сцела спречиц „Його воскресение“. Бидни! Забули, же Вон „воскресение иживот“, же Источника жывота не мож подложиц шмерци, бо шмерц послідица гриха а Вон, Агнец Божи, бул без гриха. И Иисус Христос станул

зос свою силу и моцу зос гроба, воскрес зос мертвих. По поніженю до слави, по Голгофти до Воскресення — драга є каждого человека, драга каждого народа.

У своїй прешлосци Русини прешли уж през велі церпеня и муки, през свою Голгофту. Мали зме велью своїх Юдох, котри нас за свою личну хасен предавали непріятелью, мали зме своїх Нилатох, що нас одсудасли на шмерци, положили нас до гроба, навалени камень, запечатовали го та поставили стражу, да нас так нестане. Задармо! Бидни, забули же народни дух не умера, же вон жив го и у гробе, же вон да раз воскрешле. И яоскрес. Жем ше потресла од дудијви страшних дзељох снитковой войны, пришол Ангел — нашо приятеле — одвалел тот камень и Гений руского народа воскрес на нови живот. Воскрес у наших „Просветним Друштвам“, у наших „Новинох“, у нашей шлябоди. Воскрес але не цалком. Ище вон чека на дасъ своего воскресения у сиверних наших крайох у нашей Дѣдовици.

та и воскресение природи на червеко фарбели вайца и сдли их на чесць богох, як символ нового жывота и плодородиесци пребудаеней природи. Червена фарба вайцох була алувия на червеноць рана, восьторого ше родзен слунко, источник шицкого жывота на жеми.

Тот исти кулаг червених вайцох прешол піднейше и на други народи, на Перзиях, Римлянох и Жидох, а од тих на Християнох, у котрих ше отримал до нешкайшого дасъ, кус иишак, але му главни символики остали исти: жывот, воскресение!

Тераз є ясно, чом ѿд щицких писанкох баш червени писанки були у найвекшай чесци и цени при щицких народах, котри тот култ тримали, и чом баш зос пім скопчали телью обичаи и легенди.

У Римлянох есть легенда, же курамацери Марка Аурелия знесла управо у часу Його народзеня червено вайцо. Дорога ше коло того чуднога события зишли зачудовані жреци (врачи), котри у тим чуду од вайца прочитали знак богох: червено царске облечиво. Од того часу настал у Римлянох обичай да родитеље на дасъ пародзеня своїх

Воскресение. Христово єст найлепша гаранция, же добра ствар, чеснота, правда на концу конца муши ипак падлладац.

Руски народ вери у чисте воскресение, зато преходиа през шицки болі и незгоди того земнога живота зос мирним шерпом и веселей души. Вон ше трима того, котри гварел: А је си пут истина и живот и прето празник Воскресения дасъ радосци. Сей день его же сотвори Господь возвратује ся и возвеселимся вонь.

Шицким читатељох: Христос Воскресе!

Редактор.

ПИСМО ЗОС АМЕРИКИ

Подписано модилј за нас 5 амер. прекплатниках пријац № 144 цири гоч дрец позиу преглату за нашо писак „Руски Новини“. Барс Вам крашне дајеме, же спе на нас ту так ројтращених не позабудали.

Я Вам не годи дасъ описат, же ижа нам жила тога наша гоч маја Новина и пра ю читајуци зрючиме слівами ради

дрецах наградзовали домашніх и винчовательох зос червеними вайцами.

Християнство ма сличну легенду Гугори, же якишик тарговец на дасъ Воскресения Иисуса Христа иссоли једну кошарку вайцох на пияц до Ерусалиму. На драже го стретнул приятель, котри му преплаши приловедал о чуду, же Иисус Христос воскрес зос гроба. Тарговец не спел вериц що вон бешеводав, що веџей, вон ше и погнівал та у гіту вирек, же будзе вериц лсм теда, кед ше його вайца що их на пияц поши у кошарки зачревенело. На кеди присол кошарку на пияц, злеком що од чуда, кед виджел же вайца червени. Того ше фришко росхирело по варошу и од того часу почали Християни гу Велькай Ноци фарбиц вайца.

Факт, же у нашим народау як и у щицким Славянох червени писанки у найвекшай цени. Кед ше медаи домашніма дзеля писанки найстаршому члену фамелії прицадиге иже червено и то лайвекне вайцо, що ше лем може у обисцу пайци, кед јест курового вежне ше од гуски. Прето у велих обисцох и шор, да је перве офорби червени вайцо за доматицу. Дагдае обичай, же ше

ФЕЛЬТОН

ВЕЛІКОНОЦНИ ПИСАНКИ

Вінадзи ше у нас пред Воскресеніем Христовим фарбя вельконоцни вайца, пишу писанки. Писанка красна червена писанка, тата белава, па тата жолта, па гевта найкрасне шифрована, хто од нас не бул у своім дзесчинству у радосци, кед на тогу писанку попатрел, а цо веџей яку радосц чувствовал кед ю достал як дарунок.

Вельконоцни вайца су двојнеки фели. Тоги котри ше лем фарбя лсбо масца, и тоги; хтори ше перше офорбя, а веџ ше лишу. З временом писанка страцела того својо перше значење, па ше исхака зос писанком звичайно означує какојде вельконоцне вайцо було вено фарбене, лебо писанс.

Вінадзи ше у нас пред Воскресеніем лебо Вельку Ноцу фарбя и пишу на тисачи вайци, але мало ест таих, хторим познате же вельконоцне вайцо остатак осбитога култа зос найдавнейших временех чловечества.

История значи, же стари Египчане вицас на яр на слунково шве-

сти бо то наша и же је ше си дочекали, же може чуји з нашега роднога краја на нашу мацериску бешеду то је даје так даје и так баре чекали;

Мило нам читац тут прекрасни Исторични поученик, поради испитавши и добиши — а особено, када чујеме новости засканих валалох — мунди члопак в радосцу искакац. Кад придајем заслуги тога јака амучена и зарумуџена а обачиц „Руски Новини“ за што је иније забукам.. такоје берем час отпочинку и не станам док не прочитам.

Слава Богу же ше нашли така велико-дужни поеби котри ше жертвовали на таке велике дјело. Часи ми! Божје помагай нашим предводитељима и нашему народу.

Не можем ше изнодејиц, зрадосцу з мојим мукама народом, ику одчувам у шер-цу, кад читам у јакоденску Рускиј газету „День“ јак иши карикаторски браша за јаки Југославијски народ — же: „Не чуто не отијародился иза на оборот спо-јиних силами и сфајагничном отданастију в макијам народи морпо, херонит и укри-пляйт свој народни дух, свој љубав, свој вкру. Овај горесточка народна аже ови ве-держат при своји народности ари искам чуто их, а не чуже, и зато они спасили.“

Чи то не вјадије або кам не жије так ка себе чуд? Я не барс радијем кад, таје и подобне тому вијактујем и сподизам ше, же на будуще буду ше веће а најши-им народом интересујем; лем напредујце!

А јак ипак читатељ спомагаваце свога малу новину, јак малу але баре добру шестричку, пестујије јо зас красијама до-нисажи да скорей широшве. Цијије шестри-чијија да анаце краске и добре и јаке до-нисаже новости, ше у нашим валалох, бо-ми баро радо читаме ту у Америци. Ша-то је шивака људије школовани до но-винах имају — а хто жа добри доши-каждого је прима.

домаћини дуркају зас вайцама, зви-чайно дорас по угрињи и то зас чер-венима. Дурка ше доматин шором зас шинку чедеви и недобри знак, кад ше му вайцо при першому вде-ресију розбие, бо то значи дајаке неприме, же ше случи у обијицу.

Велі мацери тримала червени писанку јак символ здравља. Зато рано апца на Велькуноц зас червени писанку понатијохују лјица и гамби свома дјевицом, да буду през цели рок таки здрави и червени јак тоги Червени писанки.

Аест валали дзе на Велькуноц по-попадију виду жени на теметов и ту по гробах својих покойников кладу червени вайца, очијији јак симпо-личне значење вировавају у пични живот и воскресеније мртвих.

Червена фарба знак любови и ра-досци. Не ака ше чи и червена пи-санка не означује и крев Христову на кресту. — Шицији други фарби, зас котрима наш народ фарби вель-коночни вайца немају осбитога езначења.

Вайца фарба у великом тијесу, найвећи пјеток и суботу. Тогу ро-боту окончју лем жени, котри више меркую да вайца буду на пар. Фар-би их обично рано вијас. Фарби ку-

зас сердечнији поздрављенији је пошто-ваньом за Просветне Друштво.

Клевеланд 19/III. 1925. Меланиј Иванчов. Тако је пјатије бијашо милиј Американа восталовског швета фруска „учитељ“ и „просветитељ“ у Керестуре Нестор Тимко блаџи нас по серпских новинах.

Прописано је свима, свима
Само није издајица.

Руски Херострат

У Грческој бул једен човек на име Херострат. Вон сцел буц славни, але јак? Понеке Њего инте-лектуални способносци ис предаси-нији пришол на думу да запади на Јакраши грчески Храм. И западел. Историја грческога на-роду го панисце сломника — постал „славни“.

Ми Русини мame тије свогога Херострата — име му Нестор Тимко „учитељ и просветитељ“ у Руском Керестуре. Сце буц славни, але јак? Вируцел пропије зас-никли и ојлеветал наш Руски на-род и Њего „Просветне Друштво“. Чујије је тог руски Херострат у серпских новинах „Застава“ пр. 76 писме за нас:

1919. год. основали су Русини у Новом Саду „Руске Народне Прос-ветне Друштво“, чије је седиште у Руском Крстуру (Бачка). Тај покрет су скоро сви Русини сматрали као последицу патриотског одушевљења, које је завладало у ослобођеним крајевима. Ја сам међутим већ тада знао, да је основању тога друштва једини циљ, да се бори против ира-вославне вере и против Срба, по-

шус народ у тарговине, але вон зна и сам спровиц фарби зас ви-шлјаких ројлинох?“

Вайце фарба на два способа: ле-бо ше периге цвјетом оферба а већ зас яким оштром предметом вапиши, лебо ше пјатије пнији зас вос-ком а већ ше фарба у фарби. Даје-дни положаја вайца медаји грамушки и грамушки краљије вапиши а вони наше у тим прави майстрове. — Ноходи то од тога, же грамушки видају зас себе квашина оштру шљуну, котра вайцо вије, јо народ себе не зна потолковац.

По нашим валалох знају баре крашње вишији вайца так, же наш народ указује у тим вельку уметни-чесу вештину.

Звичайно ше на писанкох виши-сую мили мена, вишији знаки, ви-ретења, гвијзочки, конарчки, лисце и квјеци. Дживчата патра да мајо кра-сни писанки, зас котрима обдарую својого милија.

Худобни људије фарба писанки зас угљом па чарно. Даје-дни писанки мајо својо мене и значење та ше им приписује и якајији чудији мој. То вреди за писанку, котра је перша о фарби. У Сербији н. пр. писанка ше чува до Дзура и

што су покретачи били у папишта-ству ћејијени унијатски попови, који су то друштво — да их је руководио патриотизам — могли основати још за време имајарске владе, када је то много потребније било.

„Р. Н. Пр. Др.“ у почетку је издавају само календаре, од којих је први изашао 1921. год. У томе календару је било још нешто и наци-оналног, али у календару за 1922. год. већ је одбачено све национално и сва му је садржина сведена на верско фанатизовање, како је то и „Застава“ писала о томе друштву. Календарима за 1923., 1924. и 1925. год. је главна сврха верско фанати-зоваше.

Осим календара издају је друш-тво 1 буквар и 2 читатке за осно-вне школе, а од 21. децембра 1924. год. излази у Новом Саду сваког четвртка орган „Р. Н. Пр. Др.“ под насловом „Руски Новини“. Одговорни уредник, који не само да мрзи све, што је српско и православно, већ и не влада добро руским (ру-синским) језиком. Новије би требале бити и нада политичких странака, али су увек на страни блокаша. За хр-ватску пучку страпку ботворено аги-тују, а национални блок излазију ир-зости, јер ради побој против вере и непријатељ је цркве.“

Тако пишије тот руски Херострат 1925 року и укајује ше за великога патријоту а 1907 кад бил учитељ у нашим Копуре теди зас својим пријатељом Јакомијом тужел наших паноцох мадијар-ске влади у Пешти. Јакомије су Панслави и же Јому не дају мадијаризовац нашо дасци — и теди

теди ше положијије прес ној до води. На рано ше веџка писанки домашні умију у теж води, да буду красни јак тога писанка. Веџка поша писанку до виници и там јо зогабија, бо ду-мају, же вона буде чувац виницу од људу. — Индај чувају желију тогу першу писанку за лик тогим да ше боя, на котрих идје страх. На прак-тик св. Георгия жени зберају ви-шлјаки трави и зас тују першу писанку их положај до води на већ у теж води купају дасци. Думају же ше веџса не буду бац

У Домох даје дајто умар по фри-шико, иф вишију вайца лес их за-чария у знак исалби. Таки чарни вайца народ вола калудерији.

Зас великонајим писанкама у звязи стоя и вели народни бависка так н. пр. рубанс вайци и т. д.

Могли би зме о тих красних сла-вињских народних звичајија написац цалу књижу алб за нашо „Новини“ и то досци. Чуваймо ми Русини тог красни наш обичај о великонајим писанкох, бо када од њих нас напомина на живот духовни, котрого нам приправије Исус Спас. П.

бул вельки патрийота. — Ми дівствоване того руского Херострата и „патрийоти“ винесли до клади сїше, да ми так история руского народу не забудемо але да остане „славни“. А одвит на Його пишана прочитайце у новосадских чювинах „Единство“ од 15 априла т.р.

ВИЧНИ НЕМИР ТОПОЛІ.

Шицки вельки людзе страстно любили природу. Зросли зос ю, научели ше без мукох читати тути отворену книжку жывота. Даєпоедніх вона ўвядзіла до совершеньства, та яй зос правом прынеслу свою величыну. У шорох котры написали пісателе поеты часто ше стретаме з описаньем леса, потока, горы, древа и т. д. Так ёден побожны, немешки поета у своіх шорох находзілі причину вічному неміру лісца од тополі. Вон гвари таіс:

„У времену, кед наш Ісус Христос вышел на кріжу розоўніти, прешол врэз цалу живу природу чудни рух, потрес и страх... слуху стало, якіні ше покрили. Високі кедр на Лівану у шихим хору, вадиходвал... О, завершено зос нім — шенгала якасна верба у Вавилону, спускаючи свой конари, аж до воды Еуфрату... Випова лоза прелівала горы слизя, а кипарис одлучел, же на памятку того віше будзе на гробах пробувац... Лем топола, високе пышне древо, стало на горы Голготи. — Цо ше нас ти-чу — гварела вока, — твой мукі, кед ми чисты и не загрішили змею! — Але Астэрост, ангел, шмерцы, вжал златы суданк зос креву Спасительову и усыпал ю гу кореню тополі. Стレスло ше напесне древо, лісце ше спущело. Нігда ше не возвраци мир лісцу тополі. И кед на-около шицко шыко жирно, лісце тополі не ма мира вони ше и теди руша и сущи...“

С.

Одпусті за тих котры не іду до Риму

Всі ше запітую, як можеме мы достац одпусті в тым року, котры не можеме пойсці до Риму?

На тато пітаке шицким чичателем Руских Новінок даваме такі одвіт:

1) Законіци (Василіані, службеніц) и другі им подобны доставаю одпусты як и годочастнікі у Риму под единакіма условіями як и тамти.

2) Пре других вредаў ісцідующе:
а) На часу пімерцы можу шицкі достац полні одпуст, котры членамі апостолату св. Кирила и Методія, обществоў Ружанцового, Евхаристічнаго, шкапуларскаго и т. д. то есть таких обществах, котрых члены доставаю полні одпуст кед ше виспонедаю, запрічашаю кед вітия с любовию мене Ісус.

б) Дажа ше можу достац одпусты, хо-

ти звязані з молітвами па поладіе и вечар, кед дзвоя.

г) Шицки одпусты, котры ше жертвую за усопшых.

Другі одпусты подчас ювілейнаго року можу же достац лем у Риму.

Подума себе дахто: аж кед я мамаице телько неодпокутаваних карох пре своіх грыхі, чи я то будзем мушки шицко церкви?

На то даваме одвіт: хто не може до Риму, пай ше того року веци стара за душу у мітарству, а душа ше за ніго оставаю.

Кажда душа у мітарству свята. А хто святы, тот и захваліш. Кед мы поможеме душом у мітарству, з молітвами, жертвамі, и одпустамі, вонк нам веци да то врача, як цобы зме сами могли себе заслужыц з одпустамі.

Читательюх упозоруем на, спішующи вельки одпусты:

Кто раз постапоша, як шицкі свой добра діла цалога жывоту даруг за душу у мітарству, тот достаца цяа св. прычасткі каждого дня пакіи одпусты пре усопшых, тое є и невапісаны аві у єднім друштву, тым жай ше помодлі по намірею св. отца голем З. наш и Богочородице Іоанна.

Коцуроби.

Ты громадко хижох білих —
Опсадвена зос дрэгами,
Дзе Русінох наших мілих,
Корень другі з конарами!
Прим одо име — и я Русин. —
Поздрав мой од шерца того,
Цо зос твойного днору син
Дал ми праве руске Його! —
Зос слизами видзім твойо
Руки широм розширены,
Як примаю дасци свойо —
На далеко разтрещени...
Медзі німа ше находзім —
Як страдаці, як широта
З вламінім оком ци приходзім.
Да ме прима ци доброта!
Гоч сом у це не родзені...
Най не ходзім сам як давіні
Прим ме жило як родзені
Под свойо конари жыві!

Травник — 22. II. 1924.

М. Федоров

Цо нове у Швеце

ФРАНЦУСКА

Влада Хері Йо-а спадла. Прычина толькі ёсть неспособна водзене политики. Не зем, же непотребним гонінівом католіческай церкви узлемірэл цалу Французску але прошка закона задлужел державу за 22 мільярды франкі. Як наследнік Його прыказе Брюссель або Пешеве котры у першым шоре думе обновах добры одношэння зос Ватыканом.

РУСІЯ.

Большевіци централизовалі шицкі звязані у Москві. Медзіткім чув ше, же ше шицкі звязані маю пренесці до Ленінграду (Петрограду) па зато там одпустовала ёдна делегація да погледа згодылокілак. Шицки велькоімпресанды муша

ше виселіц зос своіх кімнайах, а котры несду на силу ше вигавлю. 1 фебруару т. р. вигнано 1200 фамілій и терас гледаю себе фалат хлеба з на их доброх луміній койкакі бичкаше.

У Русії хмар познавати патріарх Тихон котрого большевіци барс мучеля. Гоч нам прето Тихон сімпатичны ёднак, не щемже забуй, же вон кед бул у Амерыкі як владика велько агітіраці медам Русінамі працікі нашіх віри и так шалі жережю и пазлогу медам нашим народом.

ЯПАН.

У тей жям часто ше случуе землетрэсение па и тых днёх было вельке трэшенье жемі и тирвало коло 50 секунд. Чыди барс вельки.

АМЕРИКА

У Амерыкі кождому членскому шицбоду вісповедац (трымац) таку віру, яку сце. Недавно у поедзінках меньшых гаржавох уведли катакіс до школох, да кім дзеці не препадні. Ёдэн амерыкі нароцен так гварел: Нашо отечество левік до препасци. У нас ёст 25.000.000 дасцох котры не уча катакіс, а 4.000.000 су праці погане. Док тоты дзеці одрошнію, буду праці анархісты. Остатні час ту, да ше прылагімімі тей так бара важней роботы и да почнеме получавац нашо дасці у християнским духу!

Цо нове дома

ЦЕНЛАС РАДЫЧЕВІЦХ

Як зме и могли очекац, шицки прысталі Радыча не вадоводзі зос польскому сваій страні, як ше вонк ведзе без знанія шицкіх членох гей партіі. Чу-ше, же велі Радычевіці позаглядляю свойх велькох и оснную у Загребу залу страшку и скло новіці.

ОПОЗИЦІОНЛНІ БЛОК И РАДЫЧЕНДІ

У Блоку ше указало незадовольство зос діламі Павла Радыча, особено од страсіи Коровіца. Імадзін члені Блока су на тым да ше Радычевіці чупці на поспрабую споравумі ше зос радикалу страшку. Предсідатель влады Папіні віявел, як лашу новіці, же Радычевіці зу-ша скорей прерыц звязац зос Блоком аж веци ше дуже бешедовац докладніше. Радычевіці заш пітаво да не пуща вады партіі зос арешту и звяза обачана бо кишак ше не може отворено бешедовац.

ПОЛІТИЧСКА СИТУАЦІЯ.

Пре велькоіоции шицта цалком уцяхнула політическі жывот. Народны посланіца ше поросходзяці до сваіх домох. Парламент остал працік и аж по велькай ноці настаяе веци жывосці. И Його Вяличество Краль однотовац до Сараевы да остане прев шицта.

ПРИЧИНА ШВЕТСКАЙ ВОЙНЫ

Ноўната енглескі учёнік Др. Сетон Уатсон преучуб причіні швэцкай войни. Прето тых днёх пришол и до канцер державы а веци путьду до Румунії и до Бечу. У тей нагоды вон дума пропутавац Босну и Славенію. О мале време видзе Його кайдка о тым кто початай тей страшнай швэцкай войни.

ФРАНКОВЦИ ЛИКВИДИРАЛИ:

Позната партија, Франковцимају отријати тих дана собрање, на котром је странка роступала. Всакакив чланох стуни, јак „Политика“ писе до радијалнеј партије.

НАЈСТАРШИ ПУТНИК НА ШВЕДЕ

Цера препутовала прса наш Белград једен путник зас Турског, котроју 151 рок. Кад го питали на јаки способ дожил толико веља роки гварел: У цалим мојим животом нигда сам не имао аликохолног напана, не курим, месо барс рјетко еж, кафи че имам а тело барс мало.

ЗОС НАШИХ ВАЛАОХ**ПЕТРОВЦИ**

Обнова мисија. Дни 5. IV. вже торжествено славели рочни мисија, који у нашим валаох отримала од 16. III. 1924. року мисионире редемитористија. Методиј Тргка и Николај Некула зас Стропкова. Процесија с мисијским крстом ишла до теметова, где је поштвела нова парцела, која је гу теметнују додала. вечар по пацерох вије отримал молебен Христовому ишерцу, где домашни парох у пар словох пожед спије, да је зас вији зас устох мисионарима слухади.

Нова учитељка. Читали је У службених новинах млађи просветни, же на нашу школу намесцина за учитељку пан Јелена Јаким, и же учитељ, хотори дешаје до часу замешаваја на школи бившу нашу учитељку премесцени до Бешенкова. Учитељка сцела да уж по својим обави ступи до служби, але ипак цешка мунди чекај. Јаким виј не буде дугу, би нашим женичким дјеком треба мадјестерија. Док то пипнеме ствар уж конечно повољно решена.

Ховане. Дни 8. априла јак ховали 63 рођенија Јака Парлаги. Поконик бул глухонеми, але икакшак бара од Господе обдарен. Баша је токарством т. ј. точел зас дрвна вишљаки ствари и то так кратке и совершијено, же го и шијаки сувишњи вазали престо зглоби. Најдакојеј хважи у хтореи би је не изнадио ствари, јак њих правел. Кад себе поче подумаме же је вошицким самоукама и же себс алат сам спровел, теди нам аж пред очи индивиду велики Јако талент, хотори је до терас рјетко нашол у нашим народу. Петровчани је мосли у њим цешаваја Покони-

ки бул и добри христијани бо више и јеји перипија окотљакаја својо христијанској дужносни. Своју любов гу цркви указаја и зас тија же поштије својим худобству и роботи вос котреј жив, напрањи и прекрасни лустер, небо пад камијот, шијачинија пред вијоностасом и трорамени шијачинија и шијачинија то даровал Цркви. Иде виј обецај, же зас свою роботу укради напу цркву, але старац и слабосија му не дозволи. Кад је то Петровција бешајевало же је на теметово збудије капију и виј гварел, же је обдари з таким стварима, који ипак нико из видел. Сцеди зме, да го даме јасликај зас Јако стварима и да го јак талентованого человека даме до „Руског Календара“, но ето шијерција нам не дала. Чесији му је указана з тим, же је зас мертвие цело при ховану укесло до цркви, Јако гроб је перши у новој парцели теметова за одрослих.

РУСКИ КЕРЕСТУР

Смутна вист. На 1. т. м. на 7 годија рано запалела је нова красна хиже п. Михајла Шимика, керестурског бирона. Огњија настала в исповједатеј причини Гвара, же хиба була у комици. Но слава Богу лем верх стогаја а генто шијака остало спашено.

НОВИ САД

На реновацију худобнене новосадске цркве даровала керестурска водиџона процесија на Благовенција красни дарунак 325 дин. а побожнији аушији красни били олтарски. Бог је виј зајакација.

ПИШКОРЕВЦИ

Новини пишу, же виј вапојец у Пишикоревција Михајла Бесеринија пре нашол једну нову музикалну машину која тије шијаки ноти до их даяхи инструмент и видава. Тота машина при нас патентирана, и америчкана једна фирма сме је купија.

Мали висти**ЧУДО ОД ПРАШЕЦА**

У Херцеговини једноме карчмарови отримала шијаки шесцеро прашата, од којних једно ма два хвости и шесц ноги. Хвост и ноги ширости на бруху. Людас виј томе чудој и приходија ватрич тога чудовишија а при томе је забувају полнији и дабен похарчок.

ВИК НАШЕЙ ЖЕМИ

Американски учени Валкот на основу

длугорочних преучуванија стари же наша јем стара 27. милијони роки. Други зашуторја, же наша јем ма ище описанаваја дас 30. милијони роки.

КЕЉО ЛЮДЗОХ НА ШВЕДЕ?

Учени рахују же инцијаја людзох на шведе јест 1. милијарда 177 милијони. Од тога прајпада на Азију 900, Европу 500, Америку 220, Африку 150, Австралију 7 милијони людзох.

ЈАК ПОЗНАЦ ФРИТИКИ ВАЙЦА?

На флянику поди распуштија фертал-фунта соли и положији вадицо. Фритици вадица иду долу до дна а ио старши од 4. дња вијају на води.

МУДРИ БАНКАР

Еден вељки богач записаја својим тром дашком по милијон динари зас тим, же би какак Јако жец до труни положија по 1000 динари. — И кад умар једен Јако жец положија му наинце 1000 динар, други жец, тарговец, положија напреја у предносији од 1000 динар, а трећи банкар пришој до труни, вијаја 2000 динар да положији скорији тити двоме жецове и подпишија векслу на 3000 динари, одштат је од некогнога и позад.

КРАСНИ ДАРУНОК

Ест людзох на шведе котреје од богатства не знају да робија та је јавијају виј хойцији. Так и пр. римски цар Домиција цали даје мухи лајад. Но у новији часи новини пишу, же је нашол једен чудак познатији богач Рочијад, котро презјадија свој виј блихи аберал. У тестаменту захабел Лондонском же музеју 40.000 блихи випедијскога роду.

Берза и тарговина

Службени курс цудаји валута при јас

одредијени за јесења април так:

1 кантондор	230.—	Дин.
1 турска лира	220.—	"
1 енглеска фунта	294.—	"
1 долар	61.50	"
1 златна марка	14.80	"
1 франц. франак	3.22	"
1 парадиј.	11.83	"
1 тал. лира	2.52	"
1 ческа кор.	1.85	"
1 молдав. аустр. кор.	868.—	"
1 мадж. "	855.—	"
Зарно: Жито	460	
Кукурица	175	

УТЕМЕЛЈЕНА 1884 Р.

Перша и најстарша фабрика шијаких црковних потребованијох

Л-обомир Ђокић и Брат, Нови Сад

Краља Петра ул. число 4, I. кондегијац.

Препоручује својо велике и најсолиднје складишице. Найсолиднјији цени. Најбољија роба без конкуренцији.

Далји препоручује:

Вељке складишице црковних драваја из највећег материјала и вирбаку. Шијаки застави за цркви, шпијацки и инији товариства.

Виселици образи — свитови и црковни. Општеством, котре не године најавијајују у одмјајовану.

Шијаки вијорски и информацији посылају на гореспомнуту адресу.

